

Lumpíkova MiniOlympiáda

Kristina Řehořová

Všechna práva vyhrazena.

Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu nakladatele.

Text © Kristina Řehořová, 2026

Ilustrace a obálka vytvořeny pomocí umělé inteligence
na základě autorského zadání a následně graficky
upraveny autorkou textu.

ISBN 978-80-909883-4-7

Sledujte další dobrodružství Lumpíka, ukázky i novinky:

https://instagram.com/westik_lumpik

Zima, zimní olympiáda za námi. A že jsme si ji všichni užili.

Někteří přímo na místě dění her, ostatní přikovaní u televize. Jenže mně se ještě vůbec nechtělo se zimními radovánkami skončit.

Jestli jste četli mé předchozí detektivní příběhy, jistě si říkáte, proč vůbec pletu sport s pátráním dohromady?

Ale věřte nebo ne, i detektiv občas sportuje. Protahuje nejen mozkové závity, ale i svaly na těle. A navíc my zvířátka jsme sportovně založená parta.

Tak se přece nenecháme s mými kamarády zahanbit, no ne?

A právě proto jsem se rozhodl uspořádat první zimní

MiniOlympiádu.

A představte si, že přímo u nás přes kopec.

Je mi potěšením povyprávět ti, milý čtenáři, jak jsme se bavili a co vše úžasného jsme zažili.

Sportovní soutěže, ve kterých poměřili své dovednosti lesní zvířátka s těmi domácími. Vypuklo závodění, fandění a spousta legrace. A i nějaký ten sněhový karambol se stal.

Představuji ti soutěžící zimní MiniOlympiády:

Za domácí zvířátka nastoupili:

- kočka **Mína**, elegantní a vždy připravena vyhrát,
- myška **Malvínka**, rychlá jako blesk,
- psík **Rexík**, sportovec tělem i duší,
- a zdomácnělý moudrý sýček **Kulíšek**.

Za lesní zvířátka se zúčastnili:

- veverka **Louskalka**, šampionka v obratnosti,
- straka **Drzajda**, která má vždycky něco za lubem,
- sojka **Modralka**, rychlá a hlasitá fanynka - náhradnice,
- lišák **Ryšák**, mazaný závodník,
- zajíček **Puntík**, mistr běhu.

Jednoho slunného odpoledne jsem svolal všechna zvířátka na kopec, abych jim oznámil ohromnou novinu. Žádné ze zvířátek si tuhle napjatou chvíli nenechalo ujít. Skutečně doběhla všechna. Ta domácí i ta lesní.

„Tramtadadá. Všichni, všichni honem ke mně. Všichni sem. Ztichněte a poslouvejte!“ zvolal jsem.

„Co, co? Co má Lumpík zase za lubem?“ pískla kočka Mína. „Neslyšela jsem, že by se něco zvláštního přihodilo u nás ve vesnici. A to mám o všem přehled.“

„Jééé Lumpíku ty máš ale přenádherný přívěsek na svém červeném obojku! Ten je nový vid'? Ještě jsem ho totiž neviděla.“ špitla myška Malvínka.

„Já také ne!“ „Ani já ne!“ překřikovala se zvířátka jedno přes druhé.

„Ano, ano. Je úplně nový. Ještě se blyští novotou. Podívejte. Včera mi ho dovezla Kristinka. A že nevíte, k čemu slouží?“ zeptal jsem se kamarádů.

„Tééda, ten se skutečně povedl,“ pochválila přívěsek veverka Louskalka. „Ale vůbec mě nenapadá, k čemu je?“ a přehodila si oříšek z tlapy do tlapy.

„Ani mě ne. Co by to jen mohlo být?“ stříhal znalecky ouškama zajíček Puntík.

„Milí kamarádi, je to zvláštní přívěsek. Olympijský. Vyrobil mi ho pan lesní kovář přímo pro naši MiniOlympiádu. Tedy přesněji pro mě. Organizátora a rozhodčího v jedné osobě.“

„Hm. Pěkný. Moc povedený,“ pokyvovala zvířátka a postupně si přívěsek zblízka prohlížela.

„A protože byl dělaný ručně, není úplně kulatý. Vidíte? Ale právě proto je můj nejoblíbenější!“ pyšně jsem všem vysvětlil.

„To je dobře. Kdyby byl úplně kulatý, byl by nudný,“ špitla Malvínka.

„A co je to ta MiniLimonáda?“ štekl Rexík. Hnedle si představoval něco dobrého do misky.

„Ale příteli Rexíku, MiniOlympiáda,“ opravil ho Lumpík.

„Rexíku, Rexíku, Olympiáda, je uspořádání soutěží, sportovních her mezi kamarády. A MiniOlympiáda je Olympiáda pro naši kamarádkou partu,“ poučil odborněji vzdělaný sýček Kulíšek pejska Rexíka.

„Rozumím,“ zklamaně sklopil očka Rexík. „Tedy nic dobrého na zub. Opět budu o hladu,“ a polkl na sucho.

Najednou se však zvířátka začala vzájemně překřikovat. Běhala sem tam. Vypukl ohromný zmatek. Zvířátka si vyměňovala nápady, co vše by mohla podniknout.

Co naplánovat? Koho ještě pozvat na vyhlášené hry? Co vše je třeba zařídit, donést a ještě opravit? Až jsem je musel rázněji okřiknout.

„Lumpíku, Lumpíku, víš, že je to úžasný nápad!“ provolávala písčlávě Malvínka.

„Ano. Ano. Už se všichni moc těšíme. Užijeme si obrovskou zábavu,“ zvolala jednomyslně všechna zvířátka.

Klidně se seskupila před Lumpíka. Rozhostilo se hrobové ticho, že by špendlík spadlý na led byl slyšet. Dychtivě čekala, co se bude dít dál.

Pohodlně se usad', milý čtenáři, postupně ti vše vylíčím.

Rexík by ti určitě doporučil vzít si i zásobu něčeho oblíbeného k snědku, protože se můžeš těšit na dlouhé vyprávění.

Kapitola 1

Slavnostní zahájení zimní MiniOlympiády

Venku panoval čirý mráz a sníh se třpytil, jako by ho někdo posypal cukrem. Všechna zvířátka se pomaloučku scházela přes kopec a i já, **westík Lumpík**, jsem už stál připraven na svém místě s píšťalkou na krku, zápisníkem pod tlapkou a velmi důležitým výrazem na čumáčku.

Dnes nezačíná jen tak ledajaký den.

Dnes totiž startuje první zimní MiniOlympiáda!

Uprostřed louky vyrostl svépomocí všech malý sněhový stadion. Místo tribun sloužily závěje. Cílové praporky byly postaveny z větvíček a šišek. A vítězné stupínky jsem osobně uplácal z polínek, kamenů a nejpevnějšího sněhu. Všechno muselo být bezpečné, spravedlivé a hlavně zábavné.

Pozvedl jsem tlapku, odkašlal si a slavnostně zaštěkal:

„Prosím o pozornost! S radostí zahajuji naši první zimní MiniOlympiádu! Sportujte a bavte se. Sám se velmi těším na průběh soutěží.“

Domácí zvířátka stála v jedné řadě a lesní naproti v druhé. Mína pozorovala ostatní a olizovala si kožíšek. Rexík už nedočkavě přešlapoval. Malvínce vedle něj očka nadšeně svítila zvědavostí. Oproti nim vyčkávající Ryšák se tvářil velmi sebevědomě. Puntík poskakoval na místě a Drzajda si cosi potichu špitala s Modralkou. Louskalka si prozpěvovala a pohazovala, téměř zdatně žonglovala, s oříšky. Také se nemohla dočkat, až hry vypuknou. Tak moc byla natěšená. I ostatní zvířátka netrpělivě poskakovala.

„Jako hlavní organizátor a rozhodčí,“ pokračoval jsem, „slibuji, že budu měřit časy přesně, počítat body spravedlivě a pískat fauly, i kdyby je spáchal můj nejlepší kamarád.“ Všichni se smáli a někdo dokonce zatleskal křídly.

„Lumpíku, a co že to budeš vypískávat? Co je to ten flaula?“ zakřičel opět Ryšák. „Že bys konečně hlasitě oznamoval začátek svačiny?“ doplnil Ryšák zvědavě. Všechna zvířátka se rozchichotala. „Ty mlsoune, myslíš taky na něco jiného? Faul je porušení pravidel hry, víš? V tom případě může být závodník i vyloučen ze hry,“ upřesnil jsem.

Pak nastal ten nejdůležitější okamžik.

Opatrně jsem uchopil olympijský oheň, malou lucerničku se světýlkem, které hřálo i bez plamene. S vážností na čumáčku jsem obešel stadion a slavnostně oznámil:

„Tímto prohlašuji první zimní MiniOlympiádu přes kopec za zahájenou!“

Ozval se jásot, pískání, mávání ocásky i křídly. Sníh se rozvířil a já byl přesvědčen: Tohle bude opravdu haffácká olympiáda, na kterou se nezapomíná.

„Ještě chvíličku. Málem jsem zapomněl. Samozřejmě nám tu nesmí chybět hlavní záchranářka a první pomoc. A tou nám bude Kristinka. To kdyby si někdo z vás namohl tlapku, křídélko, nebo měl nešťastnou nehodu,“ doplnil jsem a ukázal na Kristinku se zdravotní brašničkou.

„I na drobné občerstvení jsme pochopitelně nezapomněli. Až nám po soutěžení vyhládne a dostaneme žízeň, čeká na nás občerstvení od paní Hopsové. Podívejte, jak slavnostně vyzdobila dlouhatánský stůl nedaleko bobové dráhy. Stůl se podlamuje pod tíhou všemožných dobrůtek od ovoce po zeleninu, sušená masíčka a mrkvové šťávy. I mé oblíbené psí sušenky napekla. A vlastně nejen ty. Prý napekla i překvapení pro všechny účastníky MiniOlympiády. Ale ani mně neprozradila, co vlastně připravila. Jsem tedy napnutý jak kšandy.“

A protože každá správná olympiáda musí začít zostra, zaštěkl jsem:
„Soutěžící první disciplíny na startovní čáru!“

Vážení čtenáři, právě jste dočetli ukázkou z knihy ***Lumpíkova MiniOlympiáda***.
Pokud se Vám ukázka líbila, na našem webu si můžete zakoupit celou knihu.